

Pravá kresťanská komunita – časť 3

Najdôležitejšia pobožnosť, ktorú ste kedy navštívili

Dr. Derek Morris, Emeritný Profesor na Southern Adventist University

(preložil a upravil pre potreby zboru Rasto)

Časť písma:	Sk. 2:42
Téma:	čomu boli ranní kresťania odovzdaní:
Výsledok:	lámaniu chleba
Exegetická myšlienka:	Ranní kresťania boli odovzdaní lámaniu chleba.
Homiletická myšlienka:	Skutoční kresťania boli vášniví pri bohoslužbe zameranej na Krista, zvlášť pri lámaní chleba.
Účel:	Pomôcť poslucháčom porozumieť identifikačným charakteristikám pravej kresťanskej komunity a povzbudiť ich aby sa odovzdali bohoslužbe.

Úvod

Je množstvo silných symbolov v Kresťanskom spoločenstve. Kríž. Krv Baránkova. Svetlo. Ale pravdepodobne žiadny z kresťanských symbolov nie je tak významný ako chlieb a zvlášť akt lámania chleba.

Toto je už tretie kázanie zo série o Skutočnej kresťanskej komunitě. Môžete mi povedať, kde môžeme nájsť náš text? Skutky 2:42. V tomto texte

objavujeme štyri nevyhnutné charakteristiky skutočnej kresťanskej komunity. Poďme sa spoločne na tento text pozrieť. Sk. 2:42.

„Neustále sa venovali učeniu apoštolov, bratskému spoločenstvu, lámaniu chleba a modlitbám“

Slovo Božie nám hovorí, že ranní kresťania boli odovzdaní učeniu apoštolov, spoločenstvu, lámaniu chlebov a modlitbe. V prvej kázni z tejto série sme si všimli, že ranná kresťanská komunita bola odovzdaná

učeniu apoštolov. A čo bolo srdcom tohto učenia? Jedna veta? Ježiš je Kristus! Boli odovzdaní Ježišovi Kristovi. A každá skutočná kresťanská komunita bude mať Krista vo svojom strede! Je tak? Všetko sa sústreďí v Ježišovi Kristovi, Spasiteľovi a Pánovi. Bez Ježiša v strede nie sme autentická ozajstná Kresťanská komunita.

Naposledy sme zistili že táto skutočná kresťanská komunita, ktorá povstala jedného dňa z moci Ducha Svätého bola tiež odovzdaná koinonii – spoločenstvu. Boli spolu spojení v láske s Bohom v ich strede. Pamätáte si ako sme sa bavili o mnohých možnostiach pripojenia sa k spoločenstvu. Je veľa príležitostí a výziev pripojiť sa k malým skupinkám služby alebo osobného rastu, takže sa spájajte s milujúcim spoločenstvom – koinonia. Minulý týždeň sme sa mnohí z nás aktívne zapojili do prednášok modlitebného týždňa. Aj to bol prejav spoločenstva, druhej nevyhnutnej charakteristiky pravej kresťanskej komunity. Komunita je spojená v láske s Bohom v ich strede.

A potom MUDr. Lukáš spomenul tretiu nevyhnutnú charakteristiku pravej kresťanskej komunity a ja sa modlím za to, aby to bola charakteristika aj nášho zboru. Podme sa spoločne pozrieť znovu do nášho textu v Skutkoch 2:42. Slovo Božie hovorí, že: „oni boli odovzdaní učeniu apoštolov, spoločenstvu“ a? ... „lámaniu chleba“. Doslovne sa tu píše lámaniu bochníka chleba.

O čom sa tu píše? Lámanie chleba. Hovorí nám Dr. Lukáš, že ranný kresťania jednoducho mali radi pikniky a spoločné agapé pohostenia?! To si nemyslím. V tomto vyjadrení „lámanie chleba“ je vložené niečo viac ako len hostina. Takže, čo to znamená, že boli odovzdaní lámaniu chleba, lámaniu bochníka?

Existuje iba jedno jediné ďalšie miesto v Novom Zákone, kde sa presne táto fráza cituje. Vie niekto z vás, kde sa nachádza? Je to odkaz na Ježiša. A tiež to zaznamenal Dr. Lukáš v evanjeliu. Luk. 24:35. Dr. Lukáš zaznamenal:

„Aj oni porozprávali, čo sa im cestou stalo a ako ho spoznali pri lámaní chleba.“

Pozrime sa na zvyšok príbehu, počnúc veršom 13. Luk 24: 13-27:

„V ten istý deň dvaja z nich išli do dediny zvanej Emauzy, ktorá bola od Jeruzalema vzdialená na šesťdesiat stadií. 14 A rozprávali sa o všetkom, čo sa udialo. 15 Ako sa tak zhovárali a vzájomne uvažovali, priblížil sa k nim sám Ježiš a šiel s nimi. 16 Ich oči boli zastreté, aby ho nespoznali. 17 I spýtal sa ich: O čom sa takto idúcky rozprávate? Oni sa zronení zastavili a 18 jeden z nich, menom Kleofáš, mu povedal: Ty si vari jediný návštevník Jeruzalema, ktorý nevie, čo sa tam po tieto dni stalo! 19 On sa ich spýtal: A čo? Odpovedali mu: To, čo sa stalo s Ježišom Nazaretským, ktorý bol prorok, mocný v čine i v reči pred Bohom, aj pred všetkými ľuďmi. 20 Ako ho veľkňazi a naši poprední muži dali odsúdiť na smrť a ukrižovali. 21 A my sme dúfali, že on vykúpi Izrael. Dnes je však už tretí deň, ako sa to všetko stalo.

22 Niektoré z našich žien nás aj vyľakali. Pred svitaním boli pri hrobe, 23 a keď nenašli jeho telo, prišli a tvrdili, že sa im zjavili anjeli a tí im hovorili, že žije. 24 Niektorí z našich išli k hrobu a zistili, že je to tak, ako povedali ženy. No jeho nevideli. 25 Ježiš im povedal: Vy nechápaví a leniví srdcom uveriť všetko, čo hovorili proroci! 26 Či nemusel Kristus toto všetko pretrpieť a tak vojsť do svojej slávy? 27 A počnúc od Mojžiša a od všetkých prorokov, vykladal im, čo sa naňho vzťahovalo vo všetkých Písmach.“

Takéto musí byť biblické štúdium! Pretože všetko písmo musí poukazovať na Ježiša. „Oni musia svedčiť o Mne“, povedal Ježiš.

Potom Dr. Lukáš pokračuje, v Luk 24:28-35:

„Tak sa priblížili k dedine, do ktorej sa uberali, a on sa tváril, že ide ďalej. 29 Ale oni naňho naliehali: Zostaň s nami, lebo sa zvečerieva a deň sa schýlil. Vošiel teda, aby zostal s nimi.

30 Keď sedel s nimi pri stole, vzal chlieb, dobrorečil, lámal a podával im. 31 Vtom sa im otvorili oči a spoznali ho. Ale on im zmizol. 32 Tu si povedali: Či nehorelo naše srdce, keď sa s nami cestou rozprával a vysvetľoval nám Písma? 33 A ešte v tú hodinu vstali a vrátili sa do Jeruzalema. Tam našli zhromaždených Jedenástich a ostatných, čo boli s nimi. 34 Títo hovorili: Pán naozaj vstal z mŕtvych a ukázal sa Šimonovi. 35 Aj oni porozprávali, čo sa im cestou stalo a ako ho spoznali pri lámaní chleba.“

Ježiša spoznali, keď lámal chlieb. Doslovne „lámaním bochníka“. Toto je presná fráza, ktorú nachádzame v našom texte Sk 2:42. Boli odovzdaní lámaniu chleba.

Tak a teraz mám pre vás otázku. Prečo dvaja učeníci, ktorí sa stretli s Ježišom na ceste do Emauz ho spoznali, keď zlomil chlieb? Videli jazvy na jeho rukách? Možno. Alebo malo to niečo dočinenia so symbolom chleba a lámaním bochníka? Čo si myslíte?

Kde na inom mieste vidíme Ježiša lámať chlieb? Pri poslednej večeri v hornej miestnosti. Poďme sa spoločne pozrieť na ten príbeh. Lukáš tiež zachytáva túto scénu v Luk 22:19

„Potom vzal chlieb, dobrorečil, lámal ho a dával im, hovoriac: Toto je moje telo, ktoré sa vydáva za vás. Toto robte na moju pamiatku.“

Neviem, či Kleopas a jeho spoločník na ceste do Emauz boli tam v hornej izbe, keď Ježiš zriadil Večeru Pánovu. Pravdepodobne nie. Záznam v Písme hovorí, že tam bol len s Dvanástimi. Ale som si istý, že ostatní Ježišovi učeníci, vrátane Kleopasa a jeho priateľa počuli, čo sa stalo. Počuli jedenásť krát sa opakujúce slová Ježišove, keď zlomil chlieb: „Toto je moje telo, ktoré sa láme za vás.“ A teraz keď Ježiš láme chlieb s učeníkmi, ktorých stretol na ceste do Emauz, som si istý, že nemysleli na to, ktorý kus je väčší! Toto som si zvykol myslieť, keď som bol malý a ešte to občas pozorujem na svojej najmladšej dcére. Ktorý kus je väčší! Ale nemyslím

si, že na to učenici mysleli. Lámanie chleba bol symbol. Pripomínal im niečo iné. Biblia nám hovorí, že ho spoznali pri lámaní bochníka.

A tak vždy, keď učenici opakovali Večeru Pánovu a lámali chlieb bol to čas pamiatky, čas bohoslužby, čas vzácného spoločenstva s ich Ukrižovaným a Vzkrieseným Pánom. A ranní kresťania boli odovzdaní lámaniu chleba. Bola to Bohu slúžiaci komunita upriamená na Ježiša. Nevieme ako často ranná kresťanská komunita oslavovala Večeru Pánovu. Bolo to každý deň? Každý týždeň? Nevieme. Ale vieme toto: boli odovzdaní bohoslužbe zameranej na Krista. Boli odovzdaní lámaniu chleba.

Nový Zákon nám nedáva konkrétne inštrukcie o frekvencii zdieľania sa pri Večeri Pánovej. Niektoré kresťanské komunity sa zdieľajú s Večerou Pánovu raz do roka. Iné sa zdieľajú štyrikrát do roka. Iné každý mesiac. Iné raz do týždňa. A zase iné každý deň. Je jeden spôsob vhodnejší ako druhý? Toto je niečo,

o čom musí byť každý veriaci presvedčený vo svojom vlastnom srdci. Pán jednoducho hovorí, „kedykoľvek teda pijete“, hovorí o symbole Jeho preliatej krvi, „robte to na moju pamiatku“.

Pred mnohými rokmi som navštívil zbor v SNV. Je to zbor, kde chodievam, keď navštevujem rodinu v Levoči. V tom zbore som bol už niekoľko krát, ale vtedy som sa po prvý krát trafil do termínu Večere Pánovej. A poviem vám pravdu bol som vystresovaný/nesvoj, nevedel som čo mám robiť. VP bola pre mňa aj tak trochu intímna záležitosť. Hoci sme sa poznali, predsa som k nim nemal až tak blízko ako k vám. Ale hlavne ma brzdilo, že som nebol na to „pripravený“ a navyše bol som na Večeri Pánovej v našom zbore len dva týždne pred tým. Bol to zvláštny postoj. Nebol si istý odkiaľ to mal, ale asi tá naša tradícia mať VP raz za štvrtý rok ma brzdila. Písmo nenastavuje hranice, ako často môžeme lámať chlieb pri tejto vzácnej bohoslužbe. Mali by sme sa radovať v zdieľaní sa s chlebom, pri

lámaní chleba a v pripomínaní si Ježiša, kedykoľvek sa naskytne príležitosť. Sú svadby, kde sa láme chlieb. Myslíte si, že to je vhodná príležitosť na lámanie chleba? Jednoznačne áno! Seminaristi z teologických seminárov si robia stretávku spolužiakov po x rokoch. Je vhodné aby pri tejto príležitosti lámali chlieb? Určite áno! Nie je to iba prijateľné, je to zvláštne privilégium. Ranná kresťanská komunita bola odovzdaná lámaniu chleba. Počas takejto bohoslužby si pripomínali Ježiša.

Určite ste si všimli, že v niektorých zboroch počas oslavy Večere Pánovej niektorí ľudia postávajú bokom. Čo je to? To nie je preto, že pobožnosť trvá o čosi dlhšie. Prečo sa teda nezúčastnia Oslavy? Jeden náš brat, keď bol ešte na teologickom seminári stretol spolužiačku, ktorá nebola viac ako 5 rokov účastná na Večeri Pánovej. A keď sa jej pýtal prečo, odpovedala mu: „Cítim sa nehodná. Zhrešila som a necítim sa hodná toho aby som bola účastná na Večeri Pánovej.“ Viete čo jej

povedal? „Všetci sme nehodní! Výnimočná pamiatka Večere Pánovej nie je pre hodných ľudí. My prichádzame k Ježišovi lebo nie sme hodní. Iba Ježiš je hodný. Zj. 5:12: „Hoden, hoden je Baránok, ktorý bol zabitý!“ On dovolil aby jeho telo bolo zničené za nás a On dovolil Svojej krvi aby bolo vyliate za nás, za našu záchranu od smrti, ktorú si všetci zaslúžime. Na VP prichádzame aby sme oslavovali Jeho milosrdenstvo a Jeho milosť. Prichádzame aby sme mali účasť na bohoslužbe zameranej na Krista. A spolu s nebeským hosťami môžeme povedať, „Hoden si, Pane a Bože náš.“ Zj. 4:6 „Sediacemu na tróne a Baránkovi dobrorečenie, česť, sláva a vláda na veky vekov.“ Zj. 5:13

Neskôr prišla spolužiačka za ním s úsmevom na tvári a povedala, „Mala som účasť na VP a bolo to nádherné! A keď vezmeme symbol Jeho zlomeného tela a preliatej krvi, hovoríme mu opäť svoje Áno. Áno svojmu Záchrancovi a Pánovi.

A tak vás vyzývam. Ak nabudúce bude čas k lámaniu chleba počas slávnosti Večere Pánovej, nestojte bokom. Je to tá najdôležitejšia bohoslužba, ktorú kedy navštívite. Vyznačte si zvýrazňovačom v kalendári túto bohoslužbu. Nepremeškajte ju. Charakteristickým znakom skutočnej Kresťanskej komunity je, že je odovzdaná bohoslužbe Ježišovi našemu Záchrancovi, zvlášť pri lámaní chleba.

Zatiaľ čo väčšina komentátorov súhlasí, že vyjadrenie v Sk 2: 42, „lámanie chleba“ je odkaz na pripomínanie si Poslednej Večere v čase výnimočnej bohoslužby, niektorí komentátori navrhujú, že vyjadrenie „lámanie chleba“ sa môže vzťahovať na bežné jedlo alebo spoločné agapé. Spomínate si aj na inú udalosť, keď Ježiš „lámal chlieb“ okrem Poslednej Večere? Áno správne! Nakrmenie 5000. Dr. Lukáš zaznamenáva príbeh v Luk. 9 kap. od verša 12. budem čítať od v. 13

„On im povedal: Vy im dajte jesť! Ale oni hovorili: Nemáme viac ako päť chlebov a dve ryby. Iba ak by sme šli

nakúpiť jedlo pre všetkých tých ľudí.

14 Bolo tam asi päťtisíc mužov. Ale on povedal svojim učeníkom: Pousádzajte ich do skupín asi po päťdesiat! 15 Urobili to, a všetkých usadili. 16 Potom vzal päť chlebov a dve ryby, pozdvihol oči k nebu a požehnal ich. Lámal a dával svojim učeníkom, aby ich rozdávali zástupu. 17 Všetci jedli a nasýtili sa, ba z nalámaných zvyškov sa nazbieralo ešte dvanásť košov.“

Toto bolo bežné jedlo nie bohoslužba. A predsa, aj toto jedlo málo zvláštny význam. Na druhý deň, Ježiš povedal Svojim nasledovníkom, „Ja som chlieb života.“ Chlieb, ktorí Ježiš lámal pri krmení 5000 zástupu bol zároveň symbolom Jeho samého. „Ja som živý chlieb,“ povedal. A tak vždy, keď sa učenci zdieľali o spoločné jedlo a lámali chlieb, bol to zároveň čas zvláštnej spoločnej bohoslužby s Pánom. Preto slovo Božie zaznamenáva v Sk 2:46, „po domoch lámali chlieb a spoločne jedávali pokrm s radosťou a úprimným srdcom.“

Takže vždy, keď si sadneš k jedlu, či už s bratmi a sestrami v Kristovi, či so svojou vlastnou rodinou alebo sám so sebou... vždy, keď si vezmeš krajec chleba a zlomíš ho, môže to byť tiež čas na bohoslužbu Ježišovi, čas na výnimočnú pripomienku Večere Pánovej. Keď lámete chlieb počas spoločného jedla, môžete sa radovať, že Ježiš je tvoj chlieb života. Môžete sa radovať, že Ježiš urobil z tvojho života viac než je zaprášený kameň na bezvýznamnom poli. Vďaka nemu sme sa stali opäť deťmi Božími. Dedičmi Jeho zaslúbení. Môžete sa radovať, že kvôli Ježišovi má váš život zmysel. Pretože Ježiš, tvoj život má zmysel. Si milované Božie dieťa, vykúpené nekonečnou cenou vzácnym darom nášho Pána Ježiša Krista. A tak každé jedlo môže byť časom pre bohoslužbu a časom pre výnimočnú Večeru Pánovu. To je úžasná myšlienka!

Mám pre vás dva špeciálne pozvania, ktoré vám chcem dať toto ráno. To prvé pochádza od nášho miestneho kazateľa. Je to jeho osobné

pozvanie na zdieľanie sa pri lámaní chleba o tri týždne, v sobotu 5 decembra 2015 o 11.00 tu v Hornej a Najväčšej miestnosti Zboru cirkvi adventistov siedmeho dňa vo Zvolene. Toto je to prvé pozvanie, poslané z lásky od Ježiša. Modlím sa, aby výsledkom tohto zamyslenia bola vaša túžba a zanieťenie spoločne zdieľať tento výnimočný čas v Sobotu 5. 12. 2015. Ak poznáte niekoho, kto tu dnes nie je, pozvite ho aby prišiel tiež. Povedzte mu, že toto bude výnimočná bohoslužba s Ježišom, našim nádherným milostivým Spasiteľom. A ak poznáte niekoho, kto nemôže prísť na bohoslužbu, ale chcel by mať podiel na lámaní chleba, prosím vás povedzte to kazateľovi aby to mohol zariadiť.

To druhé pozvanie, ktoré by som vám rád dal toto ráno sa netýka budúcej soboty. Toto pozvanie je aktuálne na teraz. Jedného dňa, sa každé koleno skloní a každý jazyk vyzná, že Ježiš je Pán, k sláve Boha Otca. Rád by som vás pozval teraz v tejto chvíli k chvále Ježiša Krista. Ak

premýšľate o našom nádhernom milostivom Spasiteľovi, neexistuje vhodnejšie vyjadrenie ako bohoslužba. Toto je dôvod prečo skutoční kresťania sú vášniví v bohoslužbe zameranej na Krista, zvlášť pri lámaní chleba.

Budeme končiť túto bohoslužbu spievaním oslavnej piesne. Keď ju budeme spievať možno je tu niekto, kto by chcel prísť ku krížu. Možno je tu niekto, kto už nevládze niesť bremeno života. Príďte ku krížu a zložte svoje ťažkosti k nohám Ježišovým. Možno chcete prijať Ježiša znovu ako svojho osobného Spasiteľa. Možno je vaše srdce naplnené radosťou a vdáčnosťou oslavovať Ježiša. Keď budeme spievať záverečnú pieseň č. 310, pozývam vás k oslave Ježiša z celého svojho srdca tak ako vás vedie Duch Boží. Pri speve povstaňme a spievajme zo srdca Ježišovi. Oslavujte Ho z celého srdca!

Záverečná pieseň č. 310

Modlitba

Modlitba:

Ježišu, Pane Ježišu Kriste, Syn Boží, chválime ťa. Svätoslúžime Tebe, nádherný, milostivý Spasiteľ. Ďakujeme ti, že si umožnil aby tvoje telo bolo zlomené za nás. Svätý Otče, ďakujem ti, že si miloval tento svet a Dal si Svojho jediného Syna, aby každý kto v neho verí nezhynul, ale mal večný život! Svätý Duch, chválime ťa za aktívnu prítomnosť počas dnešného rána. Prosíme ťa oslobod' nás od zviazaností aby sme ako skutoční Kresťania mohli byť vášniví k bohoslužbe, ktorej stredom je Kristus, zvlášť pri lámaní chleba.

Toto je naša modlitba v mene nášho Pána Ježiša, Amen.